

izhaja vsak petek opoldne. :
Naslov: TRST - TRIESTE
CASELLA CENTRO 37
: ali pa: Via Imbriani 9/III. :
—o—
Izdaja: konsorcijska MALEGA LISTA

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POGLAVJE

Stane: ena številka 25 stotink.

„MALI LIST“ - Trieste - C. C. con la Posta - 20 lir

—o—

Odg. urednik IVAN PRESEL

Mali koledar.

Petek, 16. aprila: Benedikt. — Sobota, 17: Rudolf. — Nedelja, 18.: Apolonij. — Ponedeljek, 19.: Ema. — Torek, 20: Marcelin. — Sreda, 21.: Varstvo sv. Jožefa. — Četrtek, 22.: Soter in Gaj. — Petek, 23.: Adalbert (Vojteh).

MALE NOVICE

Križev pot slovenske šole.

Pod tem naslovom je »Goriška Straža« objavila članek poslanca Besednjaka o zgodovini našega šolstva v zadnjih letih. Isti članek je priobčil »Pučki Prijatelj« v hrvaškem prevodu. »Pučki Prijatelj« je bil zaplenjen, »Straža« pa ne.

Nova vlada v Rumuniji.

Zastopnik veleposestniških zatiralcev svobode, Bratianu, je padel. Pomagal ga je vreči tudi prestolonaslednik, o katerem se je pisalo pred meseci. Za Bratianom je prišel na vlado general Avarescu, voditelj opozicije.

Trbovlje.

Dne 28. marca so bile v Trbovljah občinske volitve. Posamezne stranke so dobile sledeče število glasov: socialisti (pučisti) 750, gospodarska lista (mešanica) 567, komunisti 472, Slov. ljudska stranka 360, Samostojni demokratje (kapitalisti-liberalci) 296, Bernotovi socialisti 227, radikalci (vladni) 77. Po veljavnem občinskem redu imajo večino odbora c. kr. socialisti, ki so v tajni zlahti s kapitalom.

Vse lepo po vrsti.

V Avčah ob Soči so krajevni mogočniki naznanili oblastvom, da je mladenič Avgust Kovačič oskrnil vojaško grobišče, da je Prosvetno društvo protidržavno — in še več drugih reči. Začela je preiskava. Sodišče je Kovačiča oprostilo, ker ni nič kriv. Videmski prefekt je dognal, da so mu pošiljali župan, občinski tajnik in brigadir netočna poročila. Župan in tajnik sta morala odstopiti, brigadir pa je bil brzojavno prestavljen. Odrešeno prebivalstvo pripravlja goriškemu podprefektu slovesen sprejem, ker se je zavzel za pravico.

Dobre knjige.

Istrska Mohorjeva družba ko izdala letos štiri knjige in sicer: 1. Koledar »Danico«. 2. Povest »Božji vitez«, slovečo knjigo, ki jo je spisal Izidor Kršnjavi, vseučilišni profesor. 3. Pravno čitanko, drugi del. Spisal jo je dr. Stojan Brajša, odvetnik v Gorici. 4. Božji mejniki, povest iz Istre, ki jo je napisal naš rojak Ivan Pregelj. Za vse štiri lepe knjige daš pet lir! Društva, izobraženi možje in fantje, vpišite se tudi v Istrsko Mohorjevo družbo! Naslov: Trst, Istrska Mohorjeva družba, Casella Centro 314.

Za naše študente.

Kraljevi dekret z dne 7. januarja tega leta določa, da so prosti taks in dodatnih taks za šolanje vsi dijaki iz družin, bivajočih v deželah, katere je Italija dobila po vojski. Ta dekret bo v kratkem spremenjen v zakon. Za to ugodnost bomo hvaležni, ker bo marsikateremu očetu olajšala skrb. Upajmo, da bo to tudi kaj pripomoglo, da bodo starši spoštni dečke tem raje poslali študirat.

Kultura smrti.

Leta 1925. se je v Belgradu zastrupilo 390 deklet, od teh menda 389 — razen ene kar vse — zaradi nesrečne ljubezni. Pes nesl tako »ljubezen«!

NAROČNIKOM.

S plačilom naročnine jih je še mnogo na dolgu. Vse take pozivamo, naj se spomnijo svoje dolžnosti. Sedaj že teče 4. mesec leta. Zastonj je pa umrl.

Začarana ladja

Ljudje pravijo, da so bogatini srečni. Pa mislim, da ne bi radi zamenjali z ameriškim milijonarjem, ki je 32 let bival na ladji in se ljudi ogibal. To je bil Bajard Brown. Bil je čudak. Pa ne — postal je čudak. Tudi on je bil enkrat mlad. Pravijo pa, da je čudak postal zato, ker ga neka dekle ni marala. Zapustil je milijone in palače v Ameriki, se vkrca na svojo krasno jahto in začel vozariti po morju okoli bfez pravega cilja in namena. Bil je baje strašno nervozen. Mornarji — plačeval jih je dobro — so morali le po tihem govoriti med seboj ali dajati znake z roko. Vse je bilo obito s tapetami, da je glušilo korake. Gospodar pa je čepel največ v svoji knjižnici, kamor ni smel nikoli pogledati niti sam kapitan, kaj šele kdo nižji. Ladja se je ustavljala v pristaniščih samo toliko, kolikor je potrebovala časa za nabavo vseh potrebščin, pa je takoj zopet odkurila na široko morje.

«LETEČI HOLANDEC».

Mornarji imajo pravljico o kapitanu, ki je tako kiel, da je uklel sebe in ladjo. Od tedaj ne najde miru. Zdaj tu zdaj tam se pojavi izmenada na morju začeta ladja, švigne mimo in izgine; tisti pa, ki so jo srečali, dožive polom in le malokateri se reši. Tisti pošasti rekaajo »Leteči Holandec«. To je seveda pravljica. Resničen pa je bil »Leteči Američan«, ki so ga kaki praznoverni mornarji zamenjavali s Holandcem. Nastala so o njem vsakovrstne pravljice.

Mesikajnarji.

Mehika je dežela v Srednji Ameriki, znana po nesrečnem cesarju iz Miramarja, po škornjih mesikajnarjih in po hudih framasonih. Framasoni so v tisti deželi Mehiki taki, da se nič ne skrivajo za lepimi besedami, ampak očitno vojsko vodijo proti katoliški veri. Svetovno framasonsko časopisje mič rado ne poroča o njihovih delih, ker niso pošteni. Prepovedane so katoliške šole. V nekem kraju so gnali v zapor 50 otrok zato, ker so postavili na kljub obiskovali versko šolo. Ti so pa korajžno peli v luknji celo noč in drugo jutro so jih framasonski biriči izpustili zopet na svobodo. — »Narodna« vlada zapira cerkve in verske vzgojne zavode. V nekem kraju so gojenci napadli policijo in s silo vdrli v zavod. — Zanimiva je tudi postava, da se morajo vsi duhovniki oženiti. Pa ne gre in ne gre. — Razume se, da je papež v popolnem sporu z mesikajnarji in njegov diplomatski zastopnik ne more stopiti na mehičanska tla.

V Čikago.

Za pot v Čikago na svetovni evharistični shod se je prijavilo 130 Slovencev iz Slovenije. Najbrže so vmes tudi kateri taki, ki bi potem hoteli ostati kar tam — pa menda ne bo šlo tako gladko, ker ameriške oblasti že naprej svare, naj se ne delajo taki poskusi.

Beraška malha.

Na Dunaju je 40 tisoč beračev. Skoro za dve Gorici jih je. Tako je po velikih mestih: Na eni strani palače in neznanska bogatija, — na drugi pa bataljoni beračev.

Zoper svinjepisje.

V Združenih državah Amerike se pripravlja nova stroga postava proti umazaninim knjigam. Taka potreba se javlja tudi na Slovenskem, kjer neke vrste lumpov živi od javnega pohujševanja potom nesramnega tiska.

Besede »Amerika« ni smel nobeden spregovoriti vpričo njega. Kar grdo je pogledal in se obrnil proč. Bogat pa je bil strašno. Ameriška davkarija mu je naložila letnega davka 50 tisoč dolarjev — ti bi ga rad plačeval, kajne — on pa ni hotel. Skoro su mu že jahto zarubili, pa so zanj plačali sorodniki ter ga pustili vozariti naprej.

JAHTA SE USTAVI.

Blizu Essex na Angleškem se je »zakleta« ladja ustavila pred 32 leti. Od tedaj pa ni dal gospodar več povelja za odhod. Nikoli ni povedal, kaj ga je tam pičilo, da je tako obstal. Na suho je stopil le malokdaj. Radovedneži so pa tudi težko dobili dovoljenje priti na jahto in si jo ogledati. Še težje so videli njega. Če so preveč tiščali vanj, je zgrabil pest drobiža in ga jim zalučal v obraz. Pravijo pa, da je katerikrat namesto drobiža vrigel — žerjavico. Nekoč je prišla menda iz Amerike neka ženska, ki je močno prosila, da bi smela predenj. Ni se dal omeščati. Odšla je v Ameriko, ne da bi ga bila videla. Ljudje so na ti podlagi zložili roman po svoje.

TUDI URA SE USTAVI.

Milijonar-čudak je v svoji prostovoljni ječi dočakal starost — sedem križev. Zrastla mu je valovita bela brada. Pa slednjič je prišla tudi ponj božja dekla bela smrt in ga izenačila s tistimi, ki v potu obraza delajo za vsakdanji kruhek. Marsikateri od teh je več srčnega veselja užil na svetu kakor Bajard Brown.

Pangalos.

Na Grškem so bile razpisane volitve za predsednika republike. Pangalos, ki je ministrski predsednik, je kar vse kroglice presul v svojo škatljo in se izvolil tako še za predsednika republike. To se imenuje republikanska svoboda, demokracija in enakopravnost.

Slava ugankam.

V soboto je predaval v Trstu dr. Cam-poresi o ugankah. Ugankarstvo je slavna umetnost. Ze modri Salomon je skladal uganke. Na grških dvorih so bistre ugankarje zelo cenili, bolj ko politike in pesnike. Z duhovito uganko si je moder mladenič mogel pridobiti srce princesinj. — Ugankarstvo je pravo brušenje uma. Zato je minister Gentile v novi šolski reformi priporočil učiteljem, naj razlagajo v šoli uganke. Sicer pa v naših krajih tega ne bo treba, ker je našim otrokom ves pouk — uganka.

Angleška trma.

Leta 1920. je na Angleškem v Llandovery umrla žena, katere je bila pred šestdesetimi leti poročena s sinom sosed, veleposestnika, ter vsa srečna po poroki nastopila ženitovanjsko potova nje. Toda njena sreča je kaj hitro zatemnela. Predno sta z možem dospela na par milj oddaljeno železniško postajo, se je mož obregnul ob njen rdeči solnčnik, češ da ni lep in primeren. Beseda je dala besedo, jeza je naraščala in ko sta medtem dospela na postajo, je ona kratkomalo odklonila nadaljnje potovanje z možem ter se vrnila sama na svoj dom. Šestdeset let sta potem živela vsak na drugem koncu vasi ter nikdar besede spregovorila, če sta se srečala. Žena ni nikoli zapustila hiše, ne da bi vzela seboj oni usodepolni rdeči solnčnik in ko je umrla, ga je zapustila možu kot »spomin na njegovo barbarstvo«.

MIHEC: Magnatje, vsi Edinost naročite!
JAKEC: Iz abecednika slovensko se učite

Boj za Narodni svet

Že dolge mesece čaka dežela: Ali bo prišlo do Narodnega sveta? Ali bodo slovenske politične skupine tako zrele in narodno zavedne, da ustanovijo skupni vrhovni odbor za narodna prašanja?

Sila je velika. Sola slovenska — kje si? Slovenski jezik se je moral umakniti iz uradov, sodnije in šol. Slovensko učiteljstvo doživlja težke dneve. Te udarce občutijo vsi Slovenci, vsi, ki so zvesti lastnemu narodu. Pa naj bodo že liberalci ali komunisti, naj bodo krščanskih načel ali pa hudi brezverci. Zato bi morali v teh izključno narodnih prašanjih skupno delati in nastopati.

Poslanec Besednjak je v imenu Goričanov in Istre javno stavil predlog, naj se ustanovi Narodni svet. Tudi po Krasu, Notranjskem in v Slovenski Istri so zavedni kmetje pozdravili ta predlog.

Wilfan noče odgovoriti.

Poslanec Wilfan molči že tri mesece. Noče jasno in javno odgovoriti. Njegova »Edinost« vpije o slogi. Toda nič ne stori, da bi se edino mogoče složno sodelovanje v narodnih stvareh začelo. Danes že lahko povemo, da Wilfanova stranka Narodnega sveta noče. To nam pravi Wilfanov list »Istarska Riječ«.

V imenu Wilfana govori njegov list.

»Istarska Riječ« je javno in prav jasno povedala: Wilfanova stranka je proti Narodnemu svetu! Ta list zmerja narodne organizacije na Goriškem in v Istri s »klerikalci«. Zakaj? Ker nočejo slediti tržaški gospodi.

Wilfanov list takole piše:

Ali je mogoče ustanoviti Narodni svet s klerikalno stranko? Ni mogoče z njimi ustanoviti tako vrhovno instanco, ki bi imela nalogo reševati resna prašanja. Ta skupina je odveč, ker ni nastala iz narodnih potreb...

Tako torej stoji stvar! Wilfanov list je povedal na ves glas: Edinjaški oblastniki nočejo Narodnega sveta! Njim so vse organizacije kmečkega ljudstva odveč. Oni jih ne priznajo. Oni nočejo složnega dela v boju za slovensko šolo, za slovenski jezik, za slovenske izseljence.

Zahtevamo javen odgovor!

Mi pa prašamo gospoda poslanca Wilfana: Ali je to vaše početje moško? Na javni predlog poslanca Besednjaka, naj se ustanovi Narodni svet, se zvijate, skrivate. Vaš list pa javno piše, da edinjaši nočete Narodnega sveta, nočete poštenega sporazuma. Kako se takemu ravnanju pravi? Dolžnost poslanca Wilfana je, da na javno vprašanje da javen odgovor!

Zadeva Narodnega sveta ni stvar, ki se tiče par oseb. To ni zasebna zadeva g. Wilfana, je zadeva celega naroda. Zato bomo to zadevo rešili in Narodni svet ustanovili, ker tako veleljajo narodne koristi.

Kako je s politiko

Napad na Mussolinija.

Zadnjič smo sporočili na kratko, da je bil Mussolini napaden. Čudno se sliši to, da se je to pot ženska spravila nadenj. Merila je bajte precej dobro v obraz, toda ravno takrat je Mussolini krenil z glavo in tako ušel smrti. Zensko so stražniki brž prijeli in jo gnali v zapor. Povedala je svoje ime: Violeta Gibson, hči irskega lorda Ashbourne-ja. Njeno starost so časniki različno navedli. Eni pravijo, da ima okroglo 50 let, izgleda pa zelo siva in stara. Povedo pa tudi, da ni popolnoma zdrave pameti. Njen brat, bogat angleški lord, živi nekje na Francoskem, a sestra ni mogla shajati z njim, ali pa on ne ž njo. Pošiljal pa ji je redno precej denarja. S tem denarjem je tudi reveže podpirala. Že dalje časa je bivala v Rimu, kjer se je hotela že nekoč ustreliti, pa tudi ni šlo. Menda je tudi kdaj govorila, da bo ustrelila papeža (ona je protestantske vere). Ko je hodila po Rimu in obiskovala reveže po rimskih predmestjih, je prišla na druge misli. Slednjič je dvignila orožje proti Mussoliniju. Pa spet ni šlo.

Mussolinijev obisk v Afriki.

Neznatna ranica, katero je dobil ministrski predsednik na nosu, ga ni zadržala od nameravane poti čez Srednje morje v Afriko. Tam je obširna dežela Tripolitaniya, katero je Italija vzela Turkom leta 1911. Dežela nudi priliko za naseljevanje preobilnega ljudstva, katero v Italiji nima prostora. Seveda Tripolitaniya ni tako obdelana in rodovitna kakor so razni deli Italije. Toda z večletnim trudom se bo dalo tudi tam kaj narediti. Saj v dobi carskega Rima pred 1904 leti je bila Afrika cvetoča kulturna dežela. Mussolini bi rad obnovil slavo cesarskega Rima, zato je pokazal Italijanom čez morje. Z veliko slovesnostjo se je vkrcal na bojno ladjo-velikanko «Cavour». Na nji je sprejel in nagovoril novo vodstvo snoparske stranke. Na potu proti Tripolitaniji so se vršile tudi pomorske vaje njemu na čast. V nedeljo je došel v Tripolis, kjer so ga svečano sprejeli. Arabci so mu prinesli slavnostnih darov in vprizarjili pred njim konjeniške vaje. Odhod nazaj v Italijo je bil določen na četrtek 15. t. m.

NOVA VLADA V JUGOSLAVIJI.

Zadnjič smo rekli, da se bo sestava vlade po Pašičevem odstopu zavlekla. Rekel bi kdo, da smo se zmotili. Kajti prav hitro je bila kriza končana. Kralj je dal nalogo dotedanjemu ministru javnih del Uzunoviču, naj on vlado sestavi. Ta je vprašal Pašiča, če ne bo kaj hud nanj, in ko je dobil zagotovilo, da je Pašiču prav, je sestavil vlado. Ostali so vsi prejšnji ministri razen Pašiča in Stojadinoviča. Nanovo pa je prišel v vlado Vujičić.

Kdo je zmagal?

Eni pravijo, da je zmagal Stefan Radič, ker je spravil Pašiča pred vrata. Toda zahtevo, naj se skupščina takoj skliče, je Radič v novi vladi opustil. Videti torej ni nobene zmage. Zato so ne-

kateri ugibali tako, da sta se Pašič in Radič popreje vse domenila: Pašiču je kazalo za trenotek odstopiti z vlade zato, ker bo v skupščini prišlo na vrsto vprašanje, zakaj njegov sin ne plačuje davkov in odkod ima svoje milijone. Ko se bo ta vrišč polegel, bo Pašič vzel vajeti Uzunoviču iz rok in zopet prisedel k Stefanu na voz.

Pa če sta bila domenjena ali ne, gotovo je le, da zmagal ni ne eden ne drugi. Ostalo je vse pri starem. Uzunovičeva vlada je torej le provizorična, začasna. Glavno besedo ima tudi sedaj Pašič. Brez njega v Jugoslaviji ne gre in ne bo šlo, dokler bo on živ. Mogoče je tudi to, da je Pašič odstopil z namenom, da se na spreten način odkriža Stefana Radiča, ki mu postaja nadležen.

Novi odstopi.

Komaj je Uzunovičeva vlada prisegla, že je začela lezti vsaksebi. Železniški minister je bil Krsta Miletič. Le tega je Radič koj po sestavi vlade napadel na shodu v Pakracu. Očitno mu je, da se pod njegovim ministrom v Zagrebu na debelo slepari z železniškim premogom. Na to očitje je odgovoril Miletič tako, da je šel prašat Pašiča, kaj bi. Ko je prišel od njega, je šel k Uzunoviču in podal pismeno odpoved. To pa še ni pretreslo vlade. Zato je šel tudi Simonović, minister za socialno politiko, k Pašiču na posvet. Sedaj ko to pišemo, kaže, da bo tudi Simonović odstopil.

Uzunovičeva vlada potemtakem ne bo dolgo obstala. Kriza traja dalje in se bo reševala drugače. Vlada se bo sestavila iz širših krogov skupščine, ali pa bodo v doglednem času nove volitve.

Proti duhovnikom

Wilfanov hrvatski tednik «Istarska Riječ» srdito in brez prestanka napada hrvatske duhovnike v Istri. Zdi se, kakor da bi se Wilfan napaenal, da požene zadnjo četico hrvatskih duhovnikov iz Istre. «Istarska Riječ» je večkrat silovito napadla bivšega deželnega poslanca Grašiča, župnika v Bermu; očita mu, da je skupno s škofom Mahničem napravil razkol med istrskimi Hrvati. Wilfanov list je napadel bivšega deželnega poslanca Šime Červarja, župnika v Zrenju, češ da je izdal hrvatsko šolo Italijanom. Župnik Červar je zgubil vse premoženje, je bil ranjen in dva meseca zaprt — ker je ostal zvest hrvatskemu ljudstvu. In takemu trpinu si drzne Wilfanov list očitati narodno izdajstvo?

Črni izdajavci.

«Istarska Riječ» je napadla župnika Gabrijelića v Berseču, da je narodni izdajavec. Wilfanov list imenuje župni-upravitelja Pavića v Juršičih, da je «narodni izrod», ker je opozoril ljudstvo, kako liberalni list napada katoliško Cerkev. Za narodne izdajalce je Wilfanovo glasilo proglasilo tudi župnika Cecinovića iz Barbana, župnika Halata iz Bre-

sta, župnega upravitelja Podržaja v Pičnu, župnika Glavića iz Zminja, župni-upravitelja Banka v Sv. Ivanu od Šterne. In vsi ti duhovniki so pravi očetje hrvatskega ljudstva v Istri! Zaslužni močje so, ki jih ljudstvo spoštuje, ker zanj delajo.

Velikonočna hinavščina.

Liberalni list pa je najbolj odkril svoj obraz o Veliki noči. Prinesel je članek, v katerem slavi Kristusovo vstajenje — v isti številki pa je napadel šest istrskih katoliških duhovnikov!

Kdo je za podle, narodni stvari škodljive napade na zavedno hrvatsko duhovščino odgovoren?

«Istarska Riječ» je glasilo Političnega društva «Edinosti» v Trstu. Predsednik tega društva je g. poslanec Wilfan. On ima vso moč v rokah, on pri listu ukazuje in odloča. Ni si mogoče misliti, da bi smel njegov list tako besno napadati, če bi poslanec Wilfan tega ne dovolil in ukazal!

Gospod poslanec Wilfan bo takoj pripravljen, kot po navadi, priliznjeno klikniti: «Oj ti junaška četa hrvatskih duhovnikov!» Res, ta četica duhovnikov, ki jo njegov list tako brezvestno obrekuje, denuncira, spravlja ob ugled — to je res junaška četa vzornih mož. Krog njih je zbrano hrvatsko kmetstvo ljudstvo v Istri. To Wilfanovi stranki ni všeč. Ona bi hotela, da bo di duhovnik v kotu, kmetje pa naj ostanejo sužnji liberalnih magnatov, gulikož in oderuhov.

Goriško pismo.

V Rimu je počil samokres, v Gorici pa je odmevalo. Ker je umobolna starka v Rimu streljala na Mussolinija, so neznani mladeniči — napadli slovensko združeno tiskarno v Gorici. Ponoči so črni vitezi udrili v tiskarno, kjer tiskajo «Goriško stražo» in so pokončali urad. Zmetali so na cesto pisalni stroj, vse pohištvo in arhiv. Škoda gre na tisoče. Zakrinkani fantje so tudi poskušali zažgati hišo. Zgorelo pa je le par hlač. Oblastva so takoj začela zadevo preiskovati. Državni pravdnik je natančno popisal škodo. Ko ulovijo neznane mladeniče, bo škoda plačana.

Slovinci v Gorici.

Koliko pa je še Slovencev v Gorici? Magistrat sam jih je naštel še nad 6000. Pa ne bomo nič krivega rekli, če trdimo, da jih je vsaj 9000. Seveda, toliko je zavednih. Koliko pa je izgubljenih ovac! Slovinci so še precej dobro organizirani. Meščanski, bogatejši ljudje se zbirajo v liberalnem «Trgovskem domu», — revnejši, delavski stanovi pa se izobražujejo v prosvetnem društvu «Mladiki», ki je krščanskih načel. «Mladika» je priredila v prvem četrtletju 1926. pet dramskih predstav in dve akademiji. Ta teden pa je imela lepe duhovne vaje za vse članke in članice.

V čast prijatelju ubožcev.

Iz Prosvetne zveze v Gorici je izšla misel, da se ustanovi Odbor za proslavo 700 letnice sv. Frančiška Asiškega. Ta odbor bo pripravil veliko slavnostno akademijo v Gorici in bo organiziral po

vseh krščanskih društvih Primorja predavanja o velikem socialnem svetniku.

Stara pota.

Zelo je presenetilo Goričane, da je profesor starega testamenta, dr. Pavlica v «Edinosti» napadel slovenske dekane. To so nova pota! Po teh potih hodi dr. Pavlica že odkar je v javno življenje vstopil.

Piruhi za Mali list

Piše nam zvesta naročnica:

«Tu priloženih 10 lir je za piruhe Malému listu. Zraven mu želim, da bi ga prekrstili precej po Veliki noči v «Veliki list». Želim mu tudi obilo sreče pri prefekturi, da bi imel bolj prosto pot v daljni svet.

Vesele praznike tudi Vam, g. urednik — pa brez zamere — Vam želi zvesta naročnica Cirkničanka.

*

Cirkničanka se sicer ni podpisala s pravim imenom, pa tudi ne zahtevamo pri takem pismu. Vračamo pozdrave z zahvalo za piruh in želimo le, da bi se našlo še par tisoč takih voščilcev, potem bi «Mali list» brez težave postal večji. Bolj obširno pa smo o istem vprašanju pisali v zadnji številki.

Na pojedini zgoniških cerkvenih pevcev v Samotorci pri g. Resinoviču nabral je g. Josip Čuperlo 15 lir za Mali list. Darovalci žele, da bi v kratkem postal Mali list večji dvotrednik. — Bog plačaj!

Naša pošta.

M. F. Prelože: Št. 299 ni bila vlečena.

ML. dr. Opčine. Denarna sredstva nam ne dopuščajo, da bi list pošiljali zastonj.

Fr. Vatovec. Brez listka se Vam dobiček ne more izročiti.

Pliskovica. Denarja v tisti namen ni bilo treba pošiljati.

J. Z. Vreme. Vložili smo prošnjo za izplačilo zastankov. Knjižico Vam pošljemo.

L. Č., Draga. Vložili smo rekurz.

Sosič M. Postavne poti ni več. Obrniti se morete na ravnateljstvo z milostno prošnjo.

Z. F. Bač. Obrnite se za pojasnila na konzulat Združenih držav, Trst, Via S. Caterina 1.

Zorka 300. Imate pismo pri nas.

Poravnajte naročnino!

Zobozdravnik

dr. D. Sardoč

Špecialist za ustne in zobne
bolezni perlekcioniran na
dunajski kliniki

ordinira v Trstu

vía M. R. Imbriani 16, I.

(Prej via S. Giovanni)

od 9-12 in od 3-7.

IVAN BALOH:

Mlini na veter v Küzlahöly

(Konec).

Ko je prišlo pismo v rojstno vas mlade neveste, se je matere njene polotil košček prevzetnosti; povedala je to svojim otrokom: Otroci, vsi bomo šli za Mico, v gradu bomo stanovali in jaz bom graščakinja.

V nedeljo je že bilo oklicano, da se vrši prodaja na št. — in da se bo vse prodalo do zadnjega repa iz hleva in zadnje žlice iz miznice.

Prodaja je dobro uspeh in nabralo se je veliko tisočakov. Le stare ženice so z glavo zmajevale in godec Mažaru ni verjel.

Vse so prodali, le nekaj obleke so vzeli seboj. Saj bo treba tam vse na novo kupiti, ker bodo v gradu živeli. Poslovili so se in odšli. Po dolgi vožnji so srečno prišli v Küzlahöly. Mica jih je prijazno sprejela, še bolj pa Lajoš. Stari «graščak» Lajoš je še bolj klen in se skril. Nekako čudno so gledali stara vdova in mladi otroci to sicer veliko stavbo, a vse je bilo tiho, mlini niso šli in nobenega človeka ni bilo. Pa jih je potolažila Mica in še bolj Lajoš, da bo v kratkem vse bolje in vse preslikano. Spravila sta jih v sosedno sobo, dala nekaj slame in odeje, jedli in pekli so pa krompir in koruzo, kar je še ostalo na vrtu in na njivi.

Tedaj je dobil Lajoš nenaden poziv, da mu je dopust potekel in da mora na

fronto. Žalost se je polastila vseh, ampak postava je postava. Lajoš je izročil vse premoženje Mici, izprosil si več kot polovico dote in odšel. Povedal pa je, da bo takoj pisal, ko pride na svoje mesto. Nič ni bilo ne dneve, ne tedne.

Ker je bila cerkev precej daleč od grada, sta šli Mica in tudi mati po dolgem času zopet enkrat v cerkev v mesto. Nazaj grede je Mica slučajno srečala svojo prijateljico iz mladih let, ki je v mestu služila. Takoj sta se spoznali in Mica jo je vprašala, če so ji kaj znane razmere v njeni graščini, ker misli tam službo dobiti — drugega ni povedala. Ona se je rahlo nasmešnila in povedala resnico, da so ji razmere znane, da je pravi graščak umrl, da je bilo vse prodano, da je graščina razpadla, da je notri le

oskrbnik s svojim sinom, ki ga pozna, da ni nič vreden, da je slepar itd. —

Mica je odprla usta in oči. Hitela je in dohitela svojo mater. Molčala je, molčala dva dni, potem je pa, ko sta na njivi sami kopali, vse povedala svoji materi. Kar ustavili sta svoje delo in šli v senco pod kostanjevo drevo — na posvetovanje.

«Kaj sedaj?» je rekla Mica.

«Kaj sedaj?» je ponovila mati.

«Tukaj nama in vsem ni obstati. Kaj bodo rekli, domači — če to zvedo», tako sta ugibali dolgo časa. Končno pravi Mica: «Veste kaj, mati, nazaj pojdemo vsi, bo že kako, pa recimo, da je Janoš umrl ali v vojski padel.»

«Dobro», pravi mati, «nihče ne bo vedel.»

Kaj nam z dežele pišejo

PODGRAD.

Fantje so nameravali prirediti ples na Velikonočni ponedeljek. Ker pa niso hoteli plesati v korizmi, jim g. Balbo tudi sedaj ni dovolil. Tako so si nekaj denarja prihranili, za kar bodo g. Balbotu iz srca hvaležni.

ŠTORJE.

Preteklo nedeljo so nam oklicali nov davek. Zdaj je stopila v veljavo postava, da mora vsak, ki je zaposlen v kmetijskem delu, biti zavarovan proti nezgodam. Kmet pa plačuj — od vsakega hektarja po štiri lire. To je za nas preveč. Mi Kraševci ne obdelujemo zemlje z maslinami, ampak z rokami. Zato je pri nas nevarnost, da se zgodijo pri kmečkem delu nesreče, prav majhna. Kajne, tudi prispevki bi morali biti majhni! Drugič pa to: Od hektarja kraške gmajne moramo plačati ravno toliko kot od hektarja maslne in redovite črne zemlje v Furlaniji. Ali je to pravilno? Ne! Kmetje, tega bremena ne smemo kar molče nase vzeti. Pojasniti moramo oblastvom, kakšna je na Krasu zemlja. Kaj pravijo naši župani? Trinajst županov in komisarjev je v sežanskem okraju. Na noge! Storite svojo dolžnost!

PRESTRANEK.

Imeli smo žalostne praznike. Saj veste, o zločinskem napadu na naši postaji. Po napadu je začela velika preiskava. Šli so od hiše do hiše. Slišali smo marsikatero grenko, ki je nismo zaslužili. Vsi smoški so šli pod preiskavo. Kaj pa je bilo treba strahovanja, groženj in prištevka! Tržaški prefekt je na grobu nesrečnih žrtev lepo povedal, da se najdejo povsod zločinci, pohlepni denarja in krvi. Žrtvama dolžnosti bodo postavili lep spomenik. Nam bodo pa ti črni dnevi ostali v spominu. Naše ljudstvo živo obžaluje in obsoja ta zločin. Vemo, da so visoka oblastva priznala, da je domače prebivalstvo nedolžno in pošteno. Naj bi se tudi mali oblastniki tega držali!

GORNJI KRAS.

Čudni ljudje smo. Kdo nas bo presodil? Zadnje postni dni si videl trume zgrevanih, ki so oblegovali spovednice, veliko soboto pri «Vstajenju» pa pred neko župno cerkvijo letak z vabilom na «ballo pubblico». V nedeljo si zrl natlačeno cerkev vernih župljanov, drugi dan pa polno plesišče istih kristjanov-paganov. Pa besede nazaj! Pagani nismo, pač pa posnemovalci paganskih norij; kristjani tudi ne, kajti naš spovedni trdni sklep, greha in grešne priložnosti se varovati samo do velikonočnega ponedeljka, je ničev. Torej polovičarji smo. Pol miši, pol ptičja. Ginjaivo je videti mladenke, kako lepo se vedejo v cerkvi, a žalostno, ko ravno iste prihajajo pozno zvečer s plesišča. Moj Bog, kakšna godlja!

Velikonočni ponedeljek sem obiskal bližnjo vasico. Kramljal sem s starimi ženami, ki so krmile in napajale živino. Tisti, ki radi pripovedujejo o neumnosti in norosti drugih, so odšli v drugo vas množit in podpirati plesno norost. Može pa, ki pogosto tarnajo o neznosnih

dvakih, so polnili gostilniške lokale. Niso še slabi časi, niti tako slabi kakor smo Kraševci.

Kmečki fant.

Pripomba uredništva: Fant, ti si fotografiral tisto krščanstvo, katero zagovarja, priporoča in razširja tržaška «Edinost». To je tisto «neškodljivo krščanstvo».

BOLJUNEC.

Na Veliki petek je preminul tukaj Filipič Peter, komaj 58 let star. Bil je skrben gospodar, mož krščanskih načel in krščanskega življenja. Bil je tudi vedno zvest naročnik «Malega lista». Zapušča zalujočo ženo, dva odrasla sina in omoženo hčer. Trpel je veliko v svoji boleznini, pa je udano daroval svoje življenje. Njemu, na čigar smrtni dan je tudi sam izdihnil svojo dušo. Naj v miru počiva!

Velikonočna procesija se je lepo vršila, le burja je po svoje nagajala. Prvikrat je nastopila naša domača godba — četa 18 mladih godcev. Imenitno so se postavili svirajoč vesele koračnice. — Ni se pa postavil tisti, ki je med procesijo gospodarju Antonu Mavru iz kuhinje ukradel tri pršute. Nej bi se temu uzmoviču enkrat vest oglasila in mu povedala, da je krasti greh in da ne smeš drugim storiti tega, kar ne maraš da bi drugi tebi storili.

DOLENJA TREBUŠA.

Z naše gore se nič ne oglašamo v Malem listu, čeprav ima tudi nekaj naročnikov in ga radi čitamo, ker prinaša novic pa tudi podučnih in koristnih člankov. Iz Trebuše pa nič. Bi morda mislili, da se nam vse prav godi. Pa ni tako. Zimo smo imeli dosti hudo. No sedaj je vendar minila in se je narava oživela v pomladanskem solncu. Naše pevsko društvo že leto dni počiva. Fantje in dekleta, zdramite se, da nam boste pripravili kako veselo urico!

ZGONIK.

«Novice» so spet začele podučevati našega g. župnika, kako naj pridiga. On namreč ne zna tako hinavsko pridigati kakor dopisnik «Novic», kateri se vojskuje za narod v Zgoniku in pošilja svoje otroke v italijansko šolo. Z enako hinavščino se brani njihovo društvo liberalnega priimka. Liberalno je pa vendarle. Ali se tako vzgaja narod in širi «čista svetla», da se ljudje uče hinavščine?

PLANINA pri Vipavi.

Težko je gledati nekatere naše mladeniče, ki imajo tako malo smisla za izobrazbo in napredek, pa se vedno bolj vdajajo pijančevanju. Posebno žalostno sliko nam je pokažal ples na velikonočni ponedeljek. Še slabše pa je to, da se tudi stari moške udeležujejo takih nerodnosti in da se razvrščujejo v skupine za pretep, dokler jih orožniki ne izpehajo ven. Kam bomo prišli Planinci po takih potih, če kaj ne okrenemo?

Iz KORT.

Neizprosna smrt je zopet pobrala mlado življenje domačinki Mariji Kapun, ki je bila šele 19 let stara. Zavratna sušica ugaša lučke življenja te mladini v naši

fari. Oče blage pokojnice je povabil godbo in pevski zbor iz Kort, ki je sviral žalostne koračnice pod vodstvom domačega kovača Josipa Ferluga, pevski zbor pod vodstvom g. nadučitelja Pečariča pa je pred hišo žalosti zapel «Oj spavaj sladko srce drago», na pokopališču pa «Nad zvezdami». Ganljivo je zaigrala godba «Blagor mu», nakar se je črna zemlja zavalila na krsto pokojnice. Tako krasnega pogreba mali kraj Medljan še ni videl. Užaloščeni družini naše sožalje, pokojnici pa Bog daj večni mir in pokoj!

ZANIMIVOSTI.

Šola za smejanje.

Ker ljudem veselja manjka, se silijo k smehu. V Parizu so ustanovili posebno šolo, kjer se uče smejeti. V taki šoli bi se gotovo tudi krave smejale učiteljem in učencem. V šoli se je lahko smejeti, ko je pa treba učitelja plačati, je hitro smeh pri kraju. — Pač bi bilo ceneje in bolj pametno, ko bi se ljudje učili biti veselega in zadovoljnega srca, kakor da se uče režati po opičje. Bog daj norcem pamet!

Pomanjkanje resnobe.

V neki vasi na Krasu je bilo predavanje o jetiki. Predavatelj je pojasnjeval med drugim tudi, kako škodljiv je alkohol, kateri vsi pripomore k našemu edovanju in razširjevanju jetike. Poslušalci so zeli vse za res, kakor je tudi; morali so sami sebi priznati škodljivost pijačevanja. Prevzel jih je strah. Da se potočijo in ovsele, so po končanem predavanju šli v gostilno in se se ga tam počeno nažajfali.

Uboge bubi...

Na Tirolskem so razna županstva vpejala občinsko takso na ženske stare čez 12 let, katere hodijo moderno ostrižene. Zdaj se bo pa vsa lepota zatrla.

Kaj boljševice skrbi?

«Nisem fatalist», piše urednik harkovskega «Komunista», Agronovski, «pobiljal sem vedno verstvo v duhu Leninovih zapovedi in sem bil prepričan o končni zmagi. Danes pa me grizejo dvomi. Dobil sem pismo od kurjača Plotnikova: «Moj žena veruje v Boga. Rekel sem, da ne bom dal krstiti svojega sina. Žena pa je postala bolna, leži dan in dva brez vesti. Pravi, da se bo zastrupila, če ne bom dovolil nesti otroka v cerkev. Prosim za nasvet». Kaj naj mu svetujem? Drugo pismo pa je od komunista Vilčinskega, ki se hoče... poročiti v cerkvi. To je vendar preneumno, toda Vilčinski ima vzroke, katere moramo vpoštevati. Piše: «Naša rodbina šteje 7 otrok, zaslužim pa samo jaz. Drugi bratje in sestre so še otroci. Starejša sestra je bolna in ne more delati. Smo sirote brez staršev. Odslužil sem svoj rok v rdeči vojski in sem našel doma vse v neredu, posestvo propada. Poiskal sem si nevesto, ker brez gospodinje ne morem zaslužiti in odgojiti bratov. Našel sem pridno dekle v naši vasi Šugincih, a me noče poročiti drugače kakor po cerkvenem obredu. To je sploh na kmetih obvezni pogoj in nobeno dekle se noče izogniti popóvskim predsodkom. Dovolite mi, prosim, cerkveno poroko, da ne bodo postali moji bratje in sestre zločinci ali berači»

Strankin odbor pa je sklenil, da je cerkvena poroka za komunista «nesmiselna in nemogoča». Vilčinski prosi naprej. Ali ga bodo izključili iz stranke? To je prava nesreča. Kdo bo pomagal?

Latinica za Turke.

Turško mednarodno zborovanje v Baknu je sklenilo nadomestiti težko arabske pisavo z latinico. Profesor Čaban Zade je naglasil kot zastopnik ruskih Tatarov, da bo latinica uspešno sredstvo za prebujenje Vzhoda po načelih sovjetske enakopravnosti narodov. Odposlanci Kemal-Paše so nasprotno izjavili, da ima reforma na Turškem le kulturne, ne pa političen pomen.

Carski zlatniki.

Moskovski komisariat misli, da skrivajo ruski kmetje do 10 milijonov rubljev carskega zlata in srebra. Vlada bi ta denar nujno potrebovala. Zaradi tega bo zdaj opremila pošta vsako pismo, ki je naslovljeno na vas, s posebnim lističem, na katerem stoji: «Carski zlati in sreberni denar leži pri vas brez koristi. Prodajte ga v banki ali na pošti ali plačajte z njim davke!»

Zobozdravniški ambulatorij

TRST, v. Settefontane št. 6

od 9. do 12. ure in od 15. do 19. ure

Ljudske cene.

Cerkvena umetnost - Dober tisk

NOVA TRGOVINA

ENRICO TOFFOLETTO

TRST, Via del Pesce 4

Velika izbira slovenskih molitvenikov, nabožnih knjig, podob, svetinj in drugih nabožnih predmetov. Cerkvena obleka in potrebščine.

KONKURENČNE CENE.

Röntgenološki zavod

PRIMARIJA

dr. A. de Fiori

v Gorici

Corso Vittorio Em. III. 14

Sprejema od 9-12 in od 2-4

Predno prodaste

KOŽE

Kun, lisic, vider, divjih koz in druge divjačine, kakor tudi domačih živali, vprašajte za ceno.

Franz Stres, Kobarij

Zaloga usnja in raznovrstnega obuvala, na drobno in na debelo. Blago prvovrstno; cene take, da se ni bati konkurence.

Pa je pisala Mica svoji sestri, da jo je zadela velika nesreča, da je Lajoš na tifusu zbolel in v bolnišnici v par dneh umrl. Vse bomo prodali in se domov vrnili.

«Oh, kako je nesrečna», je dejala sestra, «pa kaj jim bo hudega, saj so bogati in bodo lahko živeli».

Mica in mati in otroci so pospravili, kar so imeli. Od starega «graščaka» so niso poslovali.

Prišli so do meje in si tam nakupili vsi črno, žalno obleko. V domači vasi so jih vsi sprejeli z žalnim sočustvom in pomilovali. Porazdelili so se pri svojih sorodnikih; kar so še seboj prinesli, so porabili za svoje nujno potrebne reči. Del svoje prejšnje hiše so vzeli včasni na jem.

Čez par dni sta šli Mica in mati — obe vdovi — v žalni obleki k župniku. Prosil sta ga, naj vpiše Mico v knjigo kot vdovo.

«On, tako še mlad» — je vzkliknila stara. «In tako lep», — je pristavila mlada.

«In otrok njegov ne bo nikoli poznal očeta».

Par solz si je izbrisala Mica iz oči.

Župnik je utihnil, pomislil, mlado vdovo pogledal v oči in se spomnil dneva njenega izpraševanja pred poroko — potem pa je dejal: «Ja, vojska je vojska, se ne da pomagati. Bom že storil, kolikor bo mogoče. Poslovi se se. Župnik je le še vprašal, v kateri bolnišnici je Lajoš umrl in zvedel, da v glavni vojaški v Budimpešti.

Za to mesto je edino vedela Mica, da je

pod Mažari. Preteklo je precej dni in župnik je še ni vpisal v cerkvene knjige kot vdovo, pač pa je pisal v glavno vojaško bolnišnico v Budimpešto, kdaj je umrl tam Lajoš. Prišel je kratek odgovor: «Ime tega mrliča je v naši mrliški knjigi neznano».

Župnik je molčal. Pretekli so meseci. Govorilo se je že, da se bo mlada vdova zapet poročila in to pot z domačinom.

Vojska je minula. Stari Lajoš je sinu kmalu po njegovem odhodu pisal pismo, da je sam v hiši in da so šli tisti cigani domov.

Nekega večera pride tujec pod okno kot nekdašnji Mico pokliče. Nobenega glasu. Bili sta v kuhinji.

«Dober večer», zakliče tujec in zagleda Mico in mater.

Obmolnili sta, spoznali ga po glasu. Mati je zaklела, kot še nikdar v svojem življenju, zgrabila škaf poln vode, pa ga hotela vreči v Lajoša, bil je pa pretežak, padel je na tla in se razbil. Mica je stekla v sobo, Lajoš pa zbežal v gostilno, vse povedal — se smejal in — odšel.

Vsa vas je takoj zvedela, da je Lajoš prišel nazaj, da ni mrtev in da Mica ni vdova in da novega ženitovanja ne bo.

Fantje so dali godcu za liter vina, naj zagode zvečer Mici-vdovi podoknico.

To je tudi storil.

Mica je zgrabila lonac in ga vrgla v njegovo harmoniko, potem pa šla v sobo in se razjokala.

To je zgodba o Mici in Lajošu.

Kaj pa, ko bi ta Mica ne bila edina Mica in Küzlahölny pod drugim solncem?

GOSPODARSTVO

Gospodarstvo v Brkinih

Prejeli smo od kmečkega gospodarja iz bistrške okolice članek, ki se tiče gospodarskih zadev in ga priobčujemo na tem mestu.

Gospodarji se na vasi kaj radi pogovarjajo, kako je bilo nekoč, zlasti v onih časih, ko se je smelo žganje kuhati. Pa kaj pomaga govoriti o tem, kar je bilo. Bolj koristno bo razmišljati o tem, kaj bo in kako si bomo zanaprej zagotovili potrebnih dohodkov.

Sadite drevje!

Seka se les; čez polovico ga je proč. Kdor vse poseka, ga sicer primora gozdarji komisar, da vnove zasadi par tisoč sadik; a drugi, ki niso prisiljeni, ne storijo nič; prepuščajo burji, da zanese kakšno seme kamorkoli, ali pa ptičem. Vsak gospodar bi lahko odločil recimo 5 tisoč metrov zemljišča (pol hektara, en pičli eral) in zasadil par tisoč smrek ali hrastov ali kostanjev.

Vem, kaj bodo na to moje pisanje odgovarjali: «Kje bomo živino pasli, če zasadi drevje po pašnikih»? Odgovarjam: «Po brkinskih pašnikih raste »žernjavec« (res ali vresje); ta paša ne daje mleka. Na takem žernjavcu sem nad Pregarjem videl rasti mecesen kakor svečo. Vzel sem meter in zmeril, da je zraste v enem letu za 1,30 m. Tako mu ugajajo tla. Povsod so tla zelo ugodna za drevje, ne samo nad Pregarjem.

Pred mnogo leti sem sadil okoli 10 tisoč sadik gozdnega drevja na svojem zemljišču. Nekaj tisoč tega mi je živina pomendrala, čez polovico je ostalo. Žal mi je le, da nisem veliko poprej sadil.

Naša cesta.

«Mali list» je že pisal o cesti iz Bistrice v Brkine. Tudi jaz se pridružujem tištemu mnenju. Za cesto je velika ugodnost. Tominje imajo en grič, kjer je grički kamen; ta bi se dal porabiti za cesto. Ta grič je ob vodi Posrtve. Tudi drugega kamenja ne bi majkalo. Koristno bi bilo, da bi si travnike in pašnike očistili in kamenje zvozili v dolino na cesto (lepše kakor iz doline na rob). Po ti cesti bi tudi po zimni burji ne imela tiste moči in ne bi nastajali prehudi zameti.

Zajelše, Čelje, Pregarje, Prelože imajo obilo tal, kjer bi lahko zasadili gozde. Koliko bi zrasla vrednost, ako bi imeli dobro cesto v svet.

Žganjekuha.

Za nas bi bila velika korist, ako bi se kaj kmalu ustanovila tovarna za žganjekuho. Tako bi se mnogo svežega sadja pravočasno spravilo v denar in tokrog je sadja obilo, zlasti pa češpelj. Tudi za to reč nam bi dobra cesta služila.

Delana megla

Megla, ki jo narava proizvaja, ima svoj velik pomen za življenje na zemlji. Je škodljiva, pa tudi koristna. Zato že od nekdaj skušajo najti način, kako bi naravno meglo posnemali. Med vojno so n. pr. Angleži z narejeno meglo na morju zakrivali prevoz bojnih čet iz Anglije v Francijo, da jih niso opazili nemški letalci. Tudi zračna letala narede okoli sebe oblak dima, da ne morejo s tal meriti nanje. Ponekod so že poskušali letalci z dimom risati črke in številke po zraku.

Velikanskega pomena pa je ta iznajdba za sadjerejce. V Kaliforniji so prišli na misel, da bi z umetnim dimom preprečili ozebljenje oranžnega cvetja. Na strani farme, od koder je vlekel veter, so zazgali nekake kresove in naložili na ogenj snov, ki povzroča topel dim, sedaj so s tem začeli tudi vrtnarji, a ne samo v Kaliforniji, nego tudi v Floridi, južni Franciji in celo v Italiji. Toplota je zvezan z zvonom, ki alarmira farmerje in vrtnarje, kadar preti nevarnost mraza,

nakar zažgejo pripravljene ponve. Tak umetni dim zviša toplino za 6 do 8 stopinj.

Tako je napredovala ta tehnika, da je danes mogoče tekom pol ure zaviti v meglo prostor ene kvadratne milje; glavno pa je, da to ne stane mnogo.

Tržaški vodovod. Tržaško mesto je sklenilo v društvu »Timavo« pogodbo: Družba bo zgradila dve veliki umetni jezere. Eno bo pri Vremah, drugo ob izlivu Padeža v Reko. Tam bo stala velikanska elektrarna. Vodo iz Padeža bodo po 15 kilometrov dolgih ceveh napeljali v Trst.

Nova sol. — Finančna intendantca javlja, da se bo prodajala v Trstu nova vrsta soli v prahu (mlete). Prodajala se bo po L. 140 kilogram. Bilo je že poskrbljeno, da dobijo vse prodajalne monopolne blaga zadostno količino nove soli. To je pametna odredba, kajti ona debela sol je dobra za ceste posipati.

Po čem je lira?

Due 14. aprila si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 43.40 L.
za 100 š. kron — 73.50 L.
za 100 fr. frankov 85.50 L.
za 100 šilingov — 347.— L.
za 1 dolar — 24.70 L.
za 1 funt — 120.75 L.

Stab. Tip. S. Spazzal - Trieste, C. C. I. 7469

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vreč. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrška Gastone Dolinar, Trst — Via Ugo Polonio 5.

Zobozdravnik

Dr. LOJZ KRAIGHER

specialist za zobe in usta
sprejema

v Gorici na Travniku št. 20

in v Ajdovščini nasproti
posojilnici

ETERNIT

je najboljši za kritje streh

A. JANACH & C.

ZALOGA: Trieste - Trst (12)

Via Milano št. 12 (pri veliki pošti)

V zalogi ima tudi cevi za vodovode
in stranišča.

JAMSTVO ZA VEČ LET. Tel. 22-42.

Izšel je žepni koledar

VEDEŽ

za l. 1926

dobiva se pri

ŠTOKA - TRST

d. z o. j.

Via Milano 37

in vseh trgovinah po deželi. Cena L. 4.—
Priporočeno po pošti L. 4.80

Katoliška knjigarna

v Gorici (Montova hiša) ima veliko
izbiro šolskih zvezkov, knjig, šestil,
risarskih blokov, ertala, sploh vse
šolske potrebščine v zelo veliki
izbiri.

Prodaja se na drobno in na debelo.

Dr. R. Zaletel

Zdravnik za kirurške in ženske
bolezni, sprejema od 8-12 ure
dop. in od 2-4 ure popoldne

v Kozleku, II. Bistrica

Jakob Bevc

urarna in zlatarna

TRST - Campo S. Giacomo št. 5

ZLATO kupuje v vsaki množini po
najvišjih cenah.
KRONE plačuje više kot vsi drugi.
ZALOGA raznovrstnih ur in zlatenine.

JAKOB ŠULIGOJ

Prvi in edini slovenski
urar in zlatar v

GORICI

Gosposka ulica 19

Priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst ur, zlatnine
in srebrnine, vse po nizkih cenah.

Dr. SANDRO RIZZATTI

SPECIALIST

za bolezni ušes, nosa, grla.
Asistent dunajske klinike.
Sprejema od 11-12 in od 3-4.
GORICA, v. Mameli (v. Scuole) 5.

SEMENA

Zemlja in gnojila v več vrstah.

na zahtevo cenik brezplačno. — Odlikovano cvetličarsko
in vrtnarsko podjetje

M. GERMAN - TRST

Via Michelangelo 718 - prodajalna Via Roma 3. Tel. 12-49.

Največja zaloga pohištva

na Goriškem - GORICA, Via Carducci (Gosposka ul.) 14
Ustanovljena leta 1897.

Na izbiro 50 celotnih oprem

bodisi za spalnice

bodisi za obednice

od prav preprostih do najbolj razkošnih

Cene zmerne!

Delo trdno!

Pohištvo lastnega izdelka, izvršeno od prvovrstnih delavcev vsake stroke

ANTON BREŠČAK

VIA CARDUCCI (GOSPOSKA UL.) 14

Čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z veliko premijo, diplomom in zlato svetinjo

Trst via Cappin 5 pri Sv. Jakobu Trst

KADAR KUPUJEŠ ČEVLJE
MISLI NA VSE:

- 1.) da bo zdravo za nogo,
- 2.) da bo elegantno,
- 3.) da bo trdno,
- 4.) da bo cena primerna.

FORCESSIN TE ZADOVOLJI
V VSEH TOČKAH.

**Slovenci! Ku-
pujte samo pri
FORCESSINU!**

EN
ZAVOLČEK

TRI

1.30